

OASE en corona

OASE en corona

vanuit de
Immanuelkerk
Veldhoven

19 juni 2021

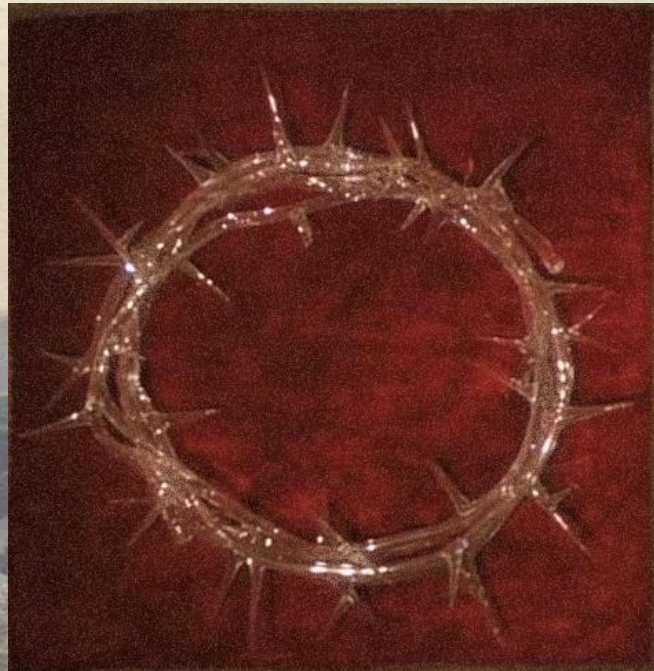

Corona, óók een lichtkrans
donker & licht in één

Corona, óók een lichtkrans

donker & licht in één

Corona, óók een lichtkrans

donker & licht in één

Samenstellers:

Jeanneke de Bot &
Mieke Mol

Techniek:

Paul Hafkemeijer

Welkom en inleiding

Lieve mensen, van harte welkom in dit bijzondere samen-zijn rondom corona. Bijzonder omdat het een keer niet een viering is zoals we gewend zijn.

Daarnaast voelt het ook bijzonder, omdat we nu weer samen mogen komen en Mieke en ik niet voor een lege kerk staan te “vieren”; we hebben jullie lijfelijke aanwezigheid hierbij erg gemist.

Natuurlijk ook welkom aan de mensen thuis; misschien mogen we jullie een volgende keer hier ook weer verwelkomen.

Alhoewel het coronavirus na ongeveer 1½ jaar nu op zijn retour lijkt te zijn, willen we vanavond toch nog op een speciale manier en in brede zin samen zijn rondom CORONA.

Het eerste waar we dan aan denken is het virus dat zoveel mensen wereldwijd heeft ziek gemaakt en velen er aan zijn overleden. Daarnaast heeft het tot grote problemen geleid op allerlei terreinen meer dan alleen op het terrein van de gezondheid.

Er was veel duisternis, maar daarnaast werd gelukkig ook het hart van velen extra aangesproken, waardoor er vonkjes van licht het donker wat minder donker maakte...We hadden veel meer echte aandacht en betrokkenheid voor elkaar, meer liefdevolle zorg en ga zo maar door. Donker en licht vloeide over in elkaar. Het meest duidelijk zagen we dat in de eerste fase van de corona pandemie.

Welkom en inleiding

Maar corona heeft, naast het virus Covid 19, nog een betekenis en wel die van – lichtkrans – .

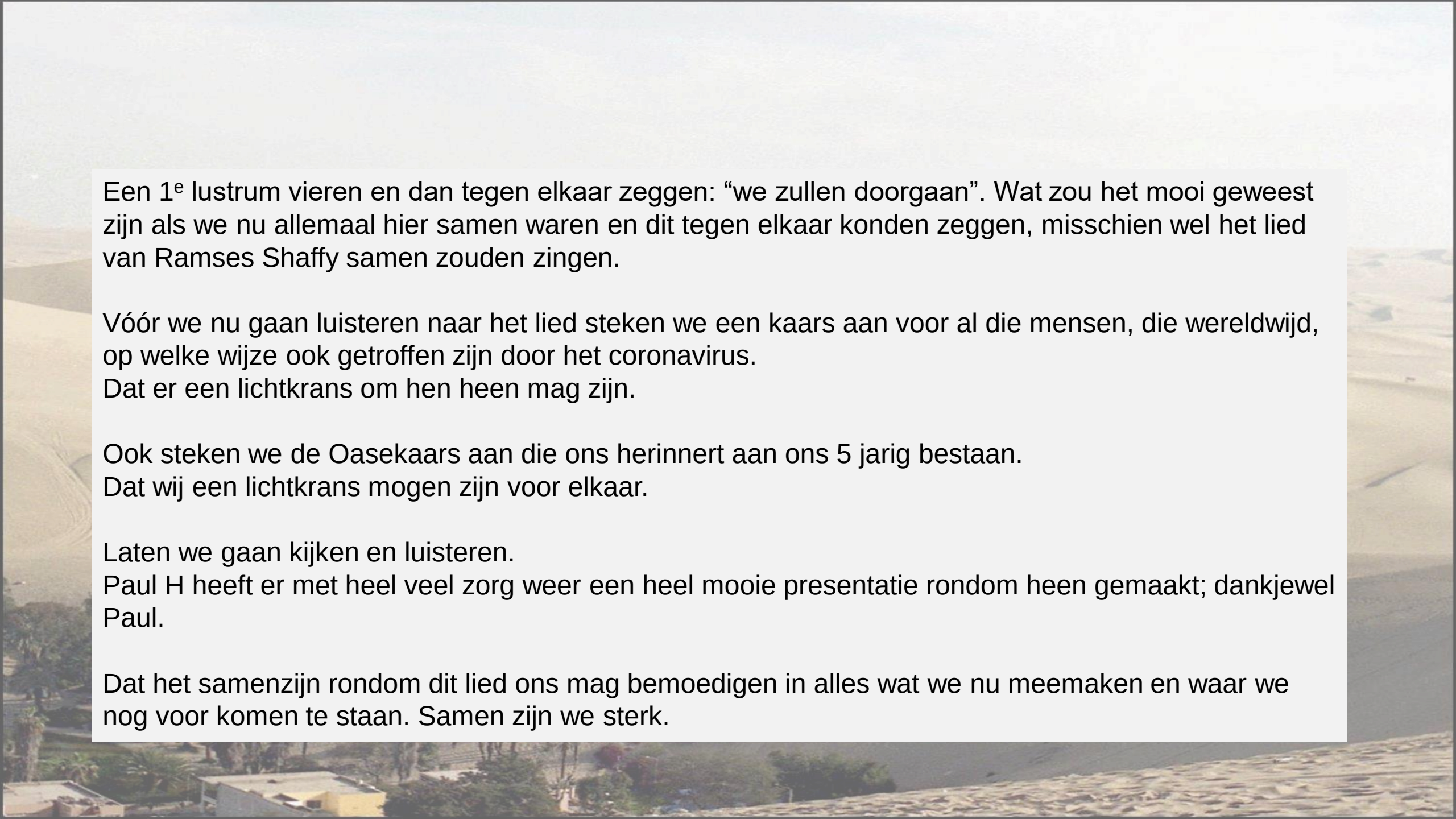
Om die reden willen Mieke en ik jullie meenemen naar een speciaal moment, toen de O.L.V. Kathedraal in Antwerpen, na de 1^e lockdown, weer open ging voor publiek; het is dan mei 2020. We gaan luisteren naar 4 zangers die een prachtig lied zingen, staande rond een glazen kunstwerk dat de titel draagt: Corona, in de betekenis van lichtkrans.

Op de melodie van “wij zullen doorgaan” van Ramses Shaffy [wat een strijdlied geworden is tegen corona], zingen zij het gedicht “And people stayed home” van Kitty O’Meare dat waarschijnlijk geschreven is n.a.v. de cholera epidemie eind 19^e eeuw.

Deze tekst van het lied en de melodie waarop het gezongen wordt kan niet beter de fase verwoorden die achter ons ligt, en het visioen waarin we willen blijven geloven.

Wij zullen doorgaan, deze woorden kunnen we nu niet vaak genoeg tegen elkaar zeggen als we, ondanks alles, toch met vertrouwen naar de toekomst willen kijken en willen bijdragen aan een gezondere wereld.

Wij zullen doorgaan; deze woorden slaan niet alleen op corona, maar hebben ook betrekking op ons allen hier en thuis, de Oasegemeenschap die dit jaar 5 jaar bestaat.

Een 1^e lustrum vieren en dan tegen elkaar zeggen: “we zullen doorgaan”. Wat zou het mooi geweest zijn als we nu allemaal hier samen waren en dit tegen elkaar konden zeggen, misschien wel het lied van Ramses Shaffy samen zouden zingen.

Vóór we nu gaan luisteren naar het lied steken we een kaars aan voor al die mensen, die wereldwijd, op welke wijze ook getroffen zijn door het coronavirus.
Dat er een lichtkrans om hen heen mag zijn.

Ook steken we de Oasekaars aan die ons herinnert aan ons 5 jarig bestaan.
Dat wij een lichtkrans mogen zijn voor elkaar.

Laten we gaan kijken en luisteren.
Paul H heeft er met heel veel zorg weer een heel mooie presentatie rondom heen gemaakt; dankjewel Paul.

Dat het samenzijn rondom dit lied ons mag bemoedigen in alles wat we nu meemaken en waar we nog voor komen te staan. Samen zijn we sterk.

Lied: "And the people stayed at home" "En de mensen bleven thuis"

En de mensen bleven thuis.
Ze lazen boeken,
luisterden, luierden
en bleven in beweging.

Ze maakten kunst
en deden spelletjes
en leerden nieuwe manieren van bestaan.
Ze werden stil
en luisterden nog aandachtiger.

Sommigen gingen mediteren
anderen begonnen te bidden
en weer anderen dansten.
Sommigen leerden hun schaduwkanten kennen.

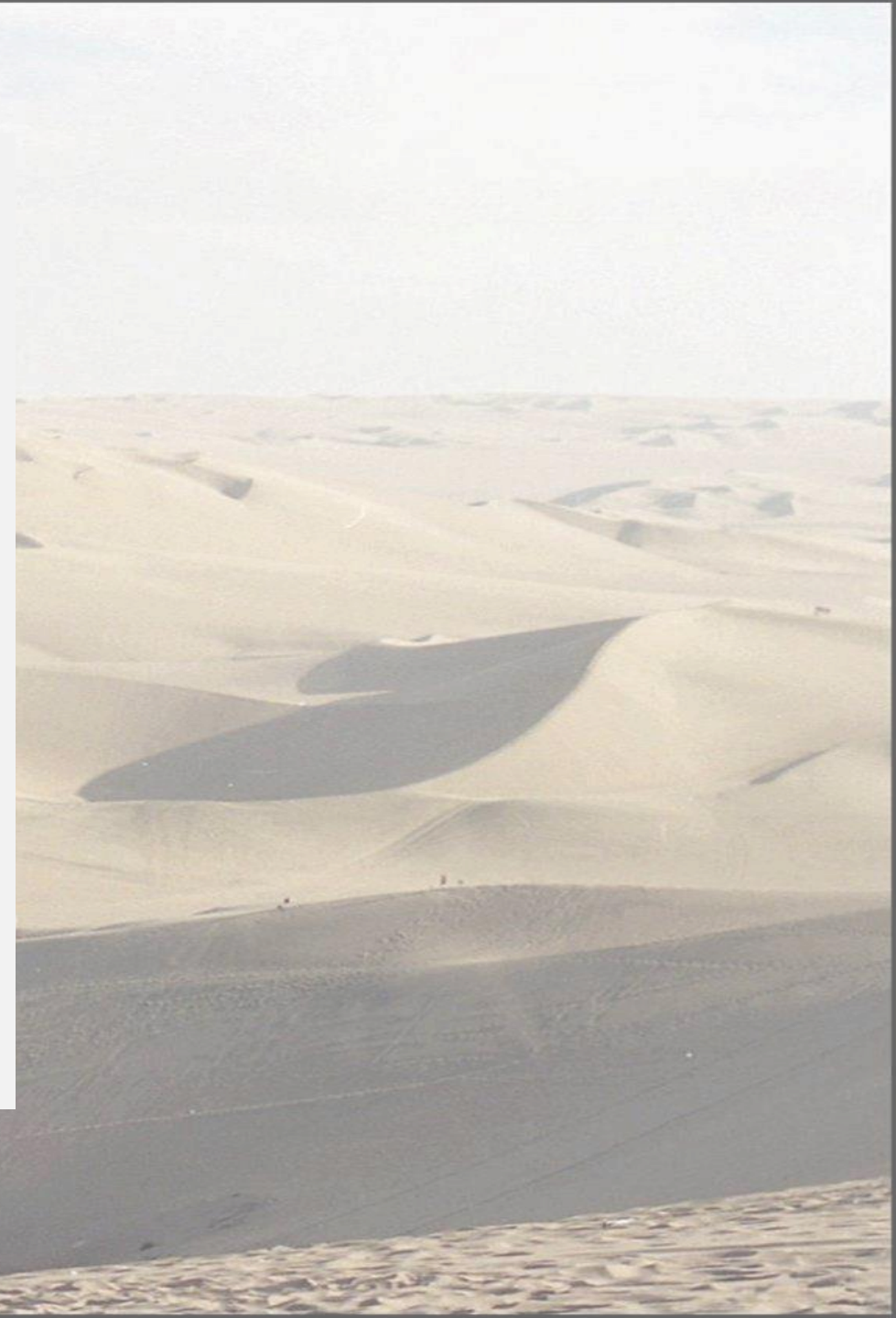

De mensen gingen anders denken
en werden geheeld.

En door de afwezigheid van mensen die
onwetend, gevaarlijk, gedachteloos en harteloos leefden
kon de aarde zich herstellen.

Toen het gevaar geweken was
en de mensen weer bij elkaar kwamen,
rouwden ze om degenen die ze waren verloren.

Ze maakten andere keuzes,
droomden nieuwe dromen
en vonden nieuwe manieren om
te leven en de aarde volledig te herstellen
zoals zij zelf ook geheeld waren.

Bezinning, van Rosalinda Weel

Zou het kunnen zijn...

Zou het kunnen zijn...

dat, terwijl wij ziek worden,
de aarde kan helen.

Dat, nu van alles verandert en stopt,
de natuur weer door kan gaan.

Zou het kunnen zijn...

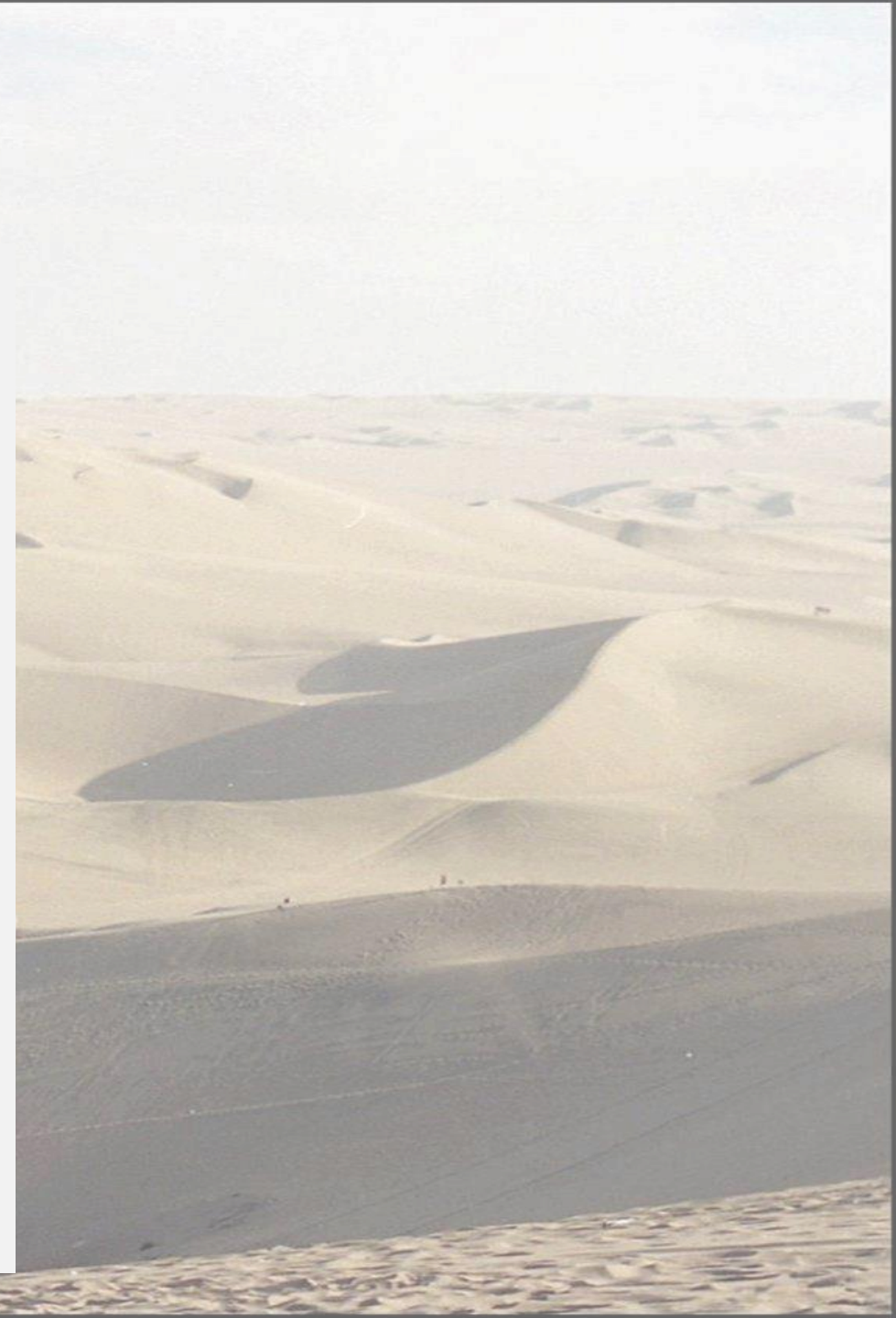
Dat, als we thuis moeten blijven,
we weer kunnen ervaren van wie we houden.

Dat, nu de maatschappij zo leunt op de zorg,
we beseffen hoe belangrijk die is.

Zou het kunnen zijn...

dat, nu we samen strijden tegen hetzelfde,
de eenheid in de verschillen wordt gevonden.

Dat, als we elkaar nodig hebben,
we opnieuw ontdekken hoe saamhorigheid voelt.

Zou het kunnen zijn...
dat, na de chaos en de strijd van deze tijd,
een nieuwe wereld geboren wordt.
Dat, na de angst en onzekerheid,
de liefde en waardering voor elkaar en voor de aarde terugkeert.

Zou het kunnen zijn....
dat het zo moet zijn,
opdat de mensheid en de aarde kunnen helen!

Gedachten rondom “Corona, óók een lichtkrans” donker en licht in één

Ik herinner mij nog precies het moment dat ik het lied, waar we naar geluisterd hebben voor het eerst hoorde; het kwam als een grote verrassing voorbij toen ik zat te werken achter mijn computer en het een en ander aan het opzoeken was.

We zaten in de eerste golf van corona, de hele wereld stond op z'n kop, we wisten ons allen geen raad met deze onverwachte overval van een, toen nog zo goed als onbekend virus, waar velen ernstig ziek door geworden zijn en velen aan zijn overleden.

Het was een verwarrende, diep zorgelijke tijd op veel terreinen.

Maar gelukkig ontstonden er ook veel liefdevolle, mooie initiatieven, alsof we menselijker werden.

Donker en licht kwamen samen.

En inmiddels gaat het gelukkig beter, mogen we wat het virus betreft voorzichtig optimistisch zijn, maar echt “weg” is het niet.

Daarnaast is er door deze pandemie zoveel meer duidelijk geworden wat de planeet aarde betreft en hoe wij haar bewonen, dat voorzichtig optimistisch nog niet voor alle fronten geldt.

Maar terug naar die beginfase van de pandemie..Als ik me zwaar voelde of zorgen maakte luisterde ik naar dit lied en staarde ik naar die lichtkrans, het was dan alsof mijn gemoed erdoor werd opgetild, alsof er licht werd geprojecteerd op de zwaarte en donkerte van die periode.

Ook ervaaarde ik troost en hoop als ik de woorden van het lied tot me door liet dringen en voelde ik mijn vertrouwen en kracht weer toenemen als ik mij focusde op de melodie en woorden van “ wij zullen doorgaan”. Om die reden gaan we er aan het einde van dit samen-zijn nog een keer naar luisteren.

Dit alles is corona, virus en lichtkrans; het licht kan geen licht zijn, zonder het donker.

De doornenkroon van Jezus die daar ook voor mij lag, herinnerde mij eraan dat er zonder Goede Vrijdag geen Pasen gevierd kan worden.

De graankorrel moet eerst sterven voor ze vrucht kan dragen.

Donker en licht/ licht en donker ze horen bij elkaar.

Het gedicht “ zou het kunnen zijn” zegt dit zo treffend en hoopvol:

Zou het kunnen zijn dat als we elkaar nodig hebben, we opnieuw ontdekken hoe saamhorigheid voelt?

Zou het kunnen zijn dat na de chaos en strijd van deze tijd, een nieuwe wereld geboren wordt?

Zou het kunnen zijn dat na de angst en onzekerheid, de liefde en waardering voor elkaar en voor de aarde terugkeert?

Het is alsof het lied “And people stayed home” en die corona/ lichtkrans mij helpt sterker te geloven in herstel en heling; in een visioen van een nieuwe wereld, een nieuw normaal voor iedereen, beter en gezonder dan nu.

Beseffende dat deze periode HET moment is, dat we niet voorbij mogen laten gaan.

Ergens las ik de woorden: “een crisis moet je niet verspillen”.

.....

*En deze laatste woorden: een crisis moet je niet verspillen” brengt me nu ook bij het moment, 5 jaar geleden, dat Oase geboren werd. Dit jaar vieren we ons 1^e lustrum.

Een problematische, donkere periode in de organisatie rondom de kerken van Veldhoven deed veel mensen in grote pijn de kerk verlaten en we anderen zagen in die crisis, door de donkerte heen, ondanks alles, een nieuwe toekomst vol mogelijkheden.

Ik zie nog dat moment voor me in die volle Jozefkerk;

WIJ ZULLEN DOORGAAN, dat was het gevoel dat toen leefde in harten van mensen..... plaats en ruimte innemend op het liturgisch centrum..... Ik voel nog zo de kracht die van dat moment uitging.

Alsof we toen een visioen voor ogen hadden..... misschien nog woordeloos tegen elkaar zeiden:

“laten we samen licht tot leven brengen, laten we lichtkrans zijn voor elkaar”.

En dan voel ik grote dankbaarheid dat wij met elkaar van Oase een plaats van rust aan leven gevend water hebben kunnen maken.... Bronwater daar tot ons mogen nemen; Bronwater zoals de nieuwe naam van de Oase nieuwsbrief.

Het leven en de liefde van Jezus als voedingsbron, als voorbeeld van leven.

Dat misschien toen wel, daar in de Jozefkerk, Jezus stem heeft geklonken die ons in het oor de woorden fluisterde:

“Blijf niet staren op wat vroeger was; ik ga iets nieuws beginnen, zie je dat niet.
Alleen samen met jullie kan er iets nieuws geboren worden”.

We zijn een kleine gemeenschap, maar daarom niet minder van waarde. Een gemeenschap van mensen die naast het samen “vieren”, geniet van het samen zijn, drinkend uit de Bron, zich betrokken is gaan voelen bij elkaar, er voor elkaar wil zijn in tijd van nood.

Wij “mensen van de hoop”, zoals Huub O zo mooi zegt, we hebben de verplichting naar elkaar toe om extra nu woorden van hoop te laten klinken zonder dat we de realiteit uit het oog verliezen.

*Hoop is een keuze, las ik ergens.

We moeten op zoek gaan naar “hoop”; we moeten energie stoppen in datgene waarop wij hopen en waar wij mogelijkheden zien, zonder dat we zeker weten of het zal gaan lukken, maar wel denken dat dat voor nu het beste is.

Laten we elkaar oproepen om samen nieuwe wegen te durven inslaan, zodat onze levens en die van anderen en de aarde geheeld en hersteld mogen worden.

Er is moed en vertrouwen nodig, om te durven geloven in het visioen van een nieuwe wereld; maar daar staan we niet alleen voor, Hij gaat mee op onze weg.

Dat, als we aan het einde nog een keer gaan luisteren naar het lied (Mieke zal er dan nog iets aan toevoegen) het 1^e lustrum van Oase voor ogen houden en de weg die voor ons ligt: dat wij een beweging mogen blijven van bewogen mensen, betrokken bij elkaar en uitreikend naar komende vruchtbare jaren met Hem aan onze zijde; lichtkrans zijnde voor elkaar.

Gebed, van Henri Nouwen

Hopen is toch blijven leven
in de vertwijfeling,
en toch blijven zingen
in het duister.

Hopen is weten dat er liefde is,
is vertrouwen in het morgen,
is in slaap vallen en wakker worden als de zon weer opgaat.

Is bij de storm op zee
land ontdekken,
Is in de ogen van de ander
lezen dat hij je heeft verstaan.

Hoop levend houden is
de moed hebben om te durven geloven
en te vertrouwen in het visioen
dat het licht niet dooft
en God zijn mensen in zijn handen houdt.

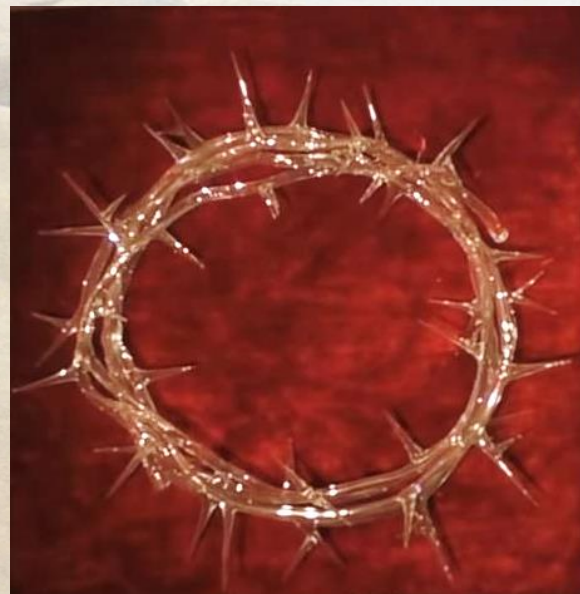
“Wij zullen doorgaan”, tekst Ramses Shaffy

Lied: “And people stayed at home”

(tekst van dit lied en van “ Wij zullen doorgaan” zijn nu, in de ondertiteling, verweven met elkaar

Wij zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Met de stootkracht
Van de milde kracht
Om door te gaan
In een sprakeloze nacht
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Tot we samen zijn

We zullen doorgaan
Met de wankelende zekerheid
Om door te gaan
In een mateloze tijd
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Tot we samen zijn

We zullen doorgaan
Met het zweet op ons gezicht
Om alleen door te gaan
In een loopgraaf zonder licht
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Tot we samen zijn
We zullen doorgaan
Telkens als we stil staan
Om weer door te gaan
Naakt in de orkaan
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Tot we samen zijn

We zullen doorgaan
Als niemand meer verwacht
Dat we weer doorgaan
In een sprakeloze nacht
We zullen doorgaan
We zullen doorgaan
Tot we samen zijn.

Corona, óók een lichtkrans

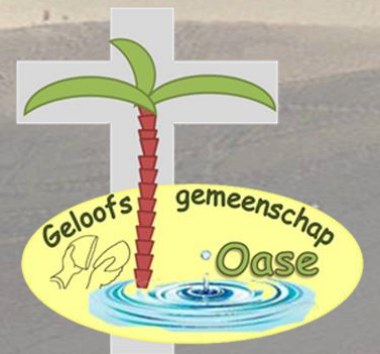

OASE
we zullen doorgaan

**Informatie en teksten van Oase vieringen:
op onze website:
OaseVeldhoven.nl**

**Daar vindt u ook de link naar de video:
[Coronalied in de kathedraal](#)**

**Of zoek op internet naar:
[This is amazing! Antwerp Cathedral](#)**

Corona, óók een lichtkrans donker & licht in één

Opgenomen in de
Immanuelkerk
Veldhoven

19 juni 2021

